

Sygn. akt: I C 2689/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 18 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Krajewska

Protokolant: st. sekr. sądowy K. K.

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2015r.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej, (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki, A. B. kwotę 8.060 zł (osiem tysięcy sześćdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od kwot:

- 8.000 zł od dnia 21 maja 2013r. do dnia zapłaty,

- 60 zł od dnia 09.06.2013r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 277,20 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje stronie pozwanej, uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 746,53 zł, tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,

V. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie nieuiszczone koszty sądowe w kwocie 648,27 zł ze świadczenia zasądzonego od strony pozwanej na rzecz powódki w punkcie I niniejszego wyroku.

S..akt IC 2689/14

UZASADNIENIE

Powódka, A. B. (poprzednie nazwisko F.) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej, (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia w związku z wypadkiem z dnia 27 lutego 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 21 maja 2013r. do dnia zapłaty, kwoty 60 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia w związku z wypadkiem z dnia 27 lutego 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 21 maja 2013r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że w dniu 27 lutego 2013r. wracając z zakupów do domu poślizgnęła się i przewróciła na znajdujących się w złym stanie technicznym schodach do budynku przy ul. (...) w P.. W wyniku tego wypadku powódka doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia i skręcenia stawu kolanowego prawego. Nadto, u powódki doszło do złamania dwóch zębów. Stan schodów prowadzących do budynku był zły, zarządca od wielu lat nie

wykonywał koniecznych remontów i nie dopełnił obowiązków zwalczania śliskości nawierzchni schodów. Obrażenia ciała jakich doznała powódka spowodowały konieczność skorzystania przez nią z pomocy medycznej i poniesienia kosztów tego leczenia, a także korzystania z opieki osób trzecich, gdyż przez dłuższy czas po wypadku powódka nie była w stanie samodzielnie wykonywać szeregu prostych czynności dnia codziennego. Dopiero w wyniku wypadku powódki, Przedsiębiorstwo (...) w P. podjęło działania zmierzające do zabezpieczenia miejsca zdarzenia i naprawy schodów. Strona pozwana objęła ochroną ubezpieczeniową z tytułu odpowiedzialności cywilnej w/w Przedsiębiorstwo na pomocy polisy nr (...). Powódka za pośrednictwem pełnomocnika zgłosiła stronie pozwanej szkodę, jednakże po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana odmówiła przyjęcia swej odpowiedzialności i wypłaty należnych powódce kwot.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, (...) S.A. V. (...) w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych lub spisu kosztów przedstawionego przez pełnomocnika strony pozwanej oraz kwoty 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podniosła w pierwszej kolejności brak legitymacji biernej w niniejszym procesie, z uwagi na brak legitymacji biernej po stronie Przedsiębiorstwa (...) w P.. W ramach przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego strona pozwana dokonała bowiem analizy roszczenia powódki i w świetle wszystkich przedstawionych okoliczności strona pozwana uznała brak swej odpowiedzialności z tytułu przedmiotowego zdarzenia, o czym poinformowała powódkę. W ocenie strony pozwanej zdarzenie było wynikiem nieszczęśliwego wypadku, nie zaś zawinionego działania ubezpieczonego, po którego stronie nie wystąpiły jakiegokolwiek zaniechania lub zaniedbania. Ubezpieczony należycie poddawał kontroli stan techniczny schodów prowadzących do budynku przy ul. (...) w P.. W trakcie kontroli poprzedzającej zdarzenie z dnia 27 lutego 2013r. nie stwierdzono ubytku lastryka, a przez to uszkodzenie to musiało powstać pod koniec okresu zimowego. Po otrzymaniu zgłoszenia o zdarzeniu, występujące ukruszenie stopnia niezwłocznie zabezpieczono. Przed zdarzeniem nie zgłaszano uszkodzeń schodów. Przyczyną upadku powódki był wyłącznie w ocenie strony pozwanej brak zachowania wymaganej ostrożności przez pieszego podczas poruszania się. Strona pozwana zakwestionowała także żądanie pozwu co do wysokości, gdyż roszczenie powódki w zakresie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie 15.000 zł było wygórowane, w ocenie strony pozwanej niewspółmierne z zakresem obrażeń odniesionych przez powódkę w wyniku wypadku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lutego 2013r. powódka, A. B. wracała ze swym obecnym mężem, R. B. z zakupów do miejsca swego zamieszkania w budynku wielomieszkaniowym w P. przy ul. (...). Powódka niosła wówczas opakowania z zakupami i po schodach do klatki schodowej tego budynku powódka zaczęła wchodzić pierwsza, a za nią jej mąż, R. B.. Gdy powódka wchodziła po tych schodach prowadzących do klatki schodowej budynku, nagle jeden ze stopni schodów po których wchodziła częściowo uszczerbił się i zapadł się pod nią. Powódka poślizgnęła się i upadła całym swym ciałem do przodu, uderzając swą twarzą o schody, a jej noga prawa wpadła w otwór powstały w wyniku zapadnięcia się stopnia schodów po którym wchodziła do budynku.

W wyniku powyższego zdarzenia powódka doznała uszkodzenia dwóch zębów tj. górnej jedyńki i czwórki oraz skręcenia stawu kolanowego prawego z uszkodzeniem aparatu więzadłowego torebkowego.

Po tym wypadku powódka podejmowała leczenie stomatologiczne uszkodzonego w wyniku wypadku uzębienia. Zęba czwartego powódki nie dało się już wyleczyć i został on powódce przez to usunięty przez lekarza stomatologa. Natomiast uszkodzony ząb pierwszy powódce został przez lekarza stomatologa zrekonstruowany i za to leczenie stomatologiczne powódka zapłaciła (...) Centrum Usług (...) ZOZ S.A. w P. kwotę 60 zł, zgodnie z fakturą VAT nr (...) z dnia 15 marca 2013r.

Niezwłocznie także po wypadku w dniu 27 lutego 2013r. powódka z uwagi na silne dolegliwości bólowe uszkodzonego stawu kolanowego prawego zgłosiła się do (...) Centrum Usług (...) ZOZ S.A. w P., gdzie po stosownym badaniu

i wykonaniu prześwietlenia RTG stawu kolanowego, lekarz chirurgii zlecił powódce noszenie stabilizatora stawu kolanowego i leczenie przeciwbólowe. Powódka nosiła stabilizator stawu kolanowego prawego przez okres jednego roku oraz korzystała w tym czasie z kul leczniczych przy poruszaniu się. Nadto, ze względu na silne dolegliwości bólowe uszkodzonego kolana, powódka zażywała przez okres ponad kilku miesięcy stale leki przeciwbólowe, w tym lek o nazwie K.. Powódka także po wypadku podejmowała leczenie rehabilitacyjne uszkodzonego stawu kolanowego prawego.

Powódka po wypadku, przez długi okres czasu ponad kilku miesięczny odczuwała silne dolegliwości bólowe związane z urazem stawu kolanowego prawego i z tego powodu zażywała silne leki przeciwbólowe. Powódka po wypadku nie mogła normalnie poruszać się w związku z usztywnieniem kolana prawego i musiała korzystać z pomocy swych domowników w wykonywaniu zwykłych czynności domowych. Powódka jest matką pięciorga dzieci i uraz kolana prawego oraz związane z tym urazem dolegliwości bólowe spowodowały, że powódka po wypadku nie mogła tak jak wcześniej przed wypadkiem sprzątać w domu, zajmować się swymi dziećmi oraz przygotowywać posiłków dla członków swej najbliższej rodziny. Powódka po wypadku obecnie nie może dźwigać ciężkich rzeczy i ma problemy ze zginaniem uszkodzonego kolana, z uwagi na dolegliwości bólowe. Przed wypadkiem powódka jako osoba zdrowa, nie cierpiąca na żadne dolegliwości związane z kończynami dolnymi, była osobą bardzo aktywną w życiu codziennym i zawodowym. Powódka wspólnie ze swym mężem i dziećmi jeździła na rowerze, grała w piłkę oraz lubiła chodzić do lasu na sezonowy zbiór jagód. Obecnie, w związku z urazem kolana i związanymi z tym urazem dolegliwościami bólowymi, które powódka nadal odczuwa, powódka nie może już wykonywać powyższych czynności, a przez to aktywność powódki w życiu rodzinnym, zwłaszcza w wykonywaniu tych czynności wspólnie z dziećmi jest u powódki ograniczona.

Powódka także przed wypadkiem, jak też obecnie, pracuje w sklepie jako kasjer-sprzedawca. W swej pracy przed wypadkiem powódka często wykonywała czynności związane z dźwiganiem towarów jakie są sprzedawane w sklepie w którym pracuje. Obecnie powódka po wypadku, w związku z urazem kolana w wyniku wypadku z dnia 27 lutego 2013r. i dolegliwościami bólowymi z tym związanymi, nie może dźwigać także w pracy ciężkich przedmiotów i przy takich czynnościach musi być zastępowana przez innych pracowników sklepu w którym pracuje.

Powódka także odczuwa silne dolegliwości bólowe ze strony uszkodzonego kolana przy zmianach pogody i wówczas zażywa nadal silne leki przeciwbólowe. Powódka okresowo podejmuje leczenie rehabilitacyjne, usprawniające uszkodzone kolano, które to leczenie jednak dotychczas nie spowodowało całkowitego ustąpienia dolegliwości bólowych.

DOWODY: dokumentacja fotograficzna schodów k.16-19 akt,

kopia faktury VAT nr (...) k.31 akt,

kopia dokumentacji leczenia powódki k.32-39 akt,

opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii

dr n. med. M. J. k.88-91 i k.108 akt,

dołączone akta szkody strony pozwanej nr (...),

zeznania świadka R. B. - zapis protokołu rozprawy

z dnia 6 marca 2015r. od 00:06:07 do 00:19:12,

zeznania powódki, A. B. – zapis protokołu rozprawy

z dnia 18 grudnia 2015r. od 00:04:48 do 00:21:16.

Zarządcą budynku przy ul. (...) w P. jest Gmina P. – Przedsiębiorstwo (...) w P., który w dniu 27 lutego 2013r. był przez to odpowiedzialny za utrzymanie w prawidłowym stanie technicznym tego budynku, w tym schodów wejściowych do

tego budynku, na których miał miejsce wypadek któremu uległa powódka. Mimo tego, powyżej wskazany zarządca tej nieruchomości nie utrzymywał w prawidłowym stanie tych schodów na których wydarzył się wypadek powódki. Schody te w dniu 27 lutego 2013r. były w złym stanie technicznym i zagrażały bezpieczeństwu osób poruszających się po tych schodach. Zły stan tych schodów przed wypadkiem jakiemu uległa powódka był wielokrotnie zgłaszany ustnie i telefonicznie przez mieszkańców budynku nr (...) przy ul. (...) w P. zarządcy budynku. Mimo tego, zarządca budynku nie podejmował przed wypadkiem z dnia 27 lutego 2013r. żadnych czynności naprawczych tych schodów. Powódka, prawidłowo wchodząc po tych schodach do budynku w dniu 27 lutego 2013r., w żadnym zakresie nie przyczyniła się do zaistnienia wypadku jakiemu uległa, a wypadek ten zaistniał wskutek niewłaściwego utrzymania stanu tych schodów przez zarządcę budynku. Zarządca przeprowadzał okresowe przeglądy stanu technicznego budynku przy ul. (...) w P. i ostatni przeprowadzony przegląd był dokonany w miesiącu wrześniu 2012r. W protokole z tego przeglądu stwierdzono między innymi, że schody wejściowe, żelbetonowe posiadały widoczne pręty zbrojeniowe od spodu konstrukcji, lastryko na tych schodach nadawało się do czyszczenia, balustrada stalowa wykazywała rdzewienie i ubytki powłoki malarskiej, a schody te zostały znacznie zniszczone przez warunki atmosferyczne i że konieczna już wówczas była wymiana lub naprawa tych betonowych schodów. Mimo takich ustaleń protokołu kontrolnego, do dnia wypadku jakiemu uległa powódka w dniu 27 lutego 2013r., zarządca nieruchomości nie podjął żadnych czynności naprawczych schodów na których wydarzył się wypadek powódki, co spowodowało, że będący w złym stanie technicznym stopień schodów pod powódką w dniu 27 lutego 2013r. zapadł się i ukruszył, a przez to powódka doznała obrażeń ciała w postaci urazów użębienia i kolana prawego.

DOWODY: dokumentacja zdjęciowa schodów k.16-19 akt,

pisemne oświadczenie mieszkańców budynku przy ul. (...)

w P. z dnia 4 stycznia 2014r. k.21 akt,

protokół z dnia 28 września 2012r. z okresowej „pięcioletniej” kontroli

stanu technicznego budynku k.22-28 akt,

dołączone akta szkody strony pozwanej nr (...),

zeznania świadka R. B. - zapis protokołu rozprawy

z dnia 6 marca 2015r. od 00:06:07 do 00:19:12,

zeznania powódki, A. B. – zapis protokołu rozprawy

z dnia 18 grudnia 2015r. od 00:04:48 do 00:21:16.

W dacie zdarzenia z dnia 27 lutego 2013r. zarządca nieruchomości przy ul. (...) w P. był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody na osobach spowodowane nieprawidłowym stanem technicznym tego budynku, u strony pozwanej, (...) S.A. (...) S.A. w W., zgodnie z umową ubezpieczenia z dnia 11 czerwca 2012r., potwierdzoną polisą nr (...).

Pismem z dnia 1 marca 2013r. powódka zgłosiła zarządcy nieruchomości przy ul. (...) w P. szkodę na swej osobie związaną z wypadkiem z dnia 27 lutego 2013r. Pisemne zgłoszenie szkody powódki przez zarządcę nieruchomości zostało następnie przekazane zgodnie z umową ubezpieczenia do rozpoznania stronie pozwanej w dniu 13 marca 2013r. Strona pozwana po przeprowadzeniu postępowania likwidacji powyższej szkody, pismem z dnia 20 maja 2013r. zawiadomiła powódkę o odmowie przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej wobec powódki za skutki dla zdrowia powódki zdarzenia z dnia 27 lutego 2013r. mającego miejsce w budynku przy ul. (...) i odmowie wypłaty na rzecz powódki jakichkolwiek świadczeń odszkodowawczych.

Pismem z dnia 7 marca 2014r. powódka, za pośrednictwem swego pełnomocnika wniosła odwołanie od decyzji strony pozwanej z dnia 20 maja 2013r. i wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz zmianę stanowiska strony pozwanej poprzez uznanie zgłoszonych roszczeń. Jednocześnie, w piśmie tym powódka wniosła o przyznanie jej przez stronę pozwaną i wypłatę kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, kwoty 60 zł tytułem poniesionych kosztów leczenia stomatologicznego oraz kwoty 1.200 zł tytułem kosztów opieki i pielęgnacji po wypadku przez osoby najbliższe dla powódki. Strona pozwana powiadomiła pełnomocnika powódki w odpowiedzi na powyższe pismo, że nadal podtrzymuje swe wcześniejsze stanowisko i odmawia wypłaty na rzecz powódki należności odszkodowawczych związanych z wypadkiem z dnia 27 lutego 2013r.

Pismem z dnia 14 marca 2014r. pełnomocnik powódki działający w imieniu i na rzecz powódki, wezwał Przedsiębiorstwo (...) w P. do zapłaty kwoty łącznej 21.260 zł, w tym kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z wypadkiem z dnia 27 lutego 2013r., kwoty 1.200 zł tytułem kosztów opieki przez osoby trzecie oraz kwoty 60 zł tytułem poniesionych kosztów leczenia stomatologicznego, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Pismo to przez zarządcę nieruchomości zostało przekazane do rozpoznania stronie pozwanej, która pismem z dnia 16 czerwca 2014r. poinformowała pełnomocnika powódki o ponownej odmowie uwzględnienia roszczeń odszkodowawczych powódki i możliwości skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

DOWÓD: dołączone akta szkody strony pozwanej nr (...).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w części było zasadne i przez to w części zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.415 kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Zgodnie także z art.822§1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie natomiast z §2 w/w przepisu prawa, jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Jak wynikało z zawartego w dołączonych do akt niniejszego postępowania aktach szkody strony pozwanej pisemnego wydruku potwierdzenia ubezpieczenia, zarządcą nieruchomości przy ul. (...) w P. tj. Gmina P. działająca przez swą jednostkę budżetową Przedsiębiorstwo (...) w P., posiadała zawartą ze stroną pozwaną, (...) S.A. V. (...) w W. umowę ubezpieczenia z dnia 11 czerwca 2012r., potwierdzoną polisą nr (...), w okresie ubezpieczenia od dnia 16 czerwca 2012r. do dnia 15 czerwca 2013r., w zakresie odpowiedzialności cywilnej za skutki dla zdrowia osób trzecich utrzymania w nienależnym stanie przez zarządcę, między innymi budynku mieszkalnego przy ul. (...) w P..

W ocenie Sądu, z dowodów przeprowadzonych w przedmiotowej sprawie, wbrew twierdzeniom strony pozwanej, pomiędzy urazami jakich doznała powódka, A. B. w dniu 27 lutego 2013r. w wyniku upadku na schodach prowadzących do budynku przy ul. (...) w P., w postaci uszkodzenia uzębienia powódki i urazu stawu kolanowego prawego powódki, a zaniedbaniami ubezpieczonego zarządcy tej nieruchomości dotyczącymi utrzymania w należytym stanie schodów na których nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę, zachodził bezpośredni i adekwatny związek przyczynowy, a przez to strona pozwana była zobowiązana na podstawie powyżej wskazanej umowy ubezpieczenia wypłacić powódce należne odszkodowanie tytułem naprawienia szkody, czego dotychczas nie uczyniła.

Z zeznań powódki oraz naocznego świadka zdarzenia, R. B. wynikało bowiem, że powódka w dniu 27 lutego 2013r. doznała szkody w postaci uszkodzenia jej uzębienia oraz urazu stawu kolanowego prawej nogi, w wyniku potknięcia się i wywrócenia na stopniu schodów prowadzących do budynku przy ul. (...) w P., który to stopień schodów ukruszył

się pod ciężarem powódki i zapadł się pod nią, a powódka w żadnym zakresie nie przyczyniła się do zaistnienia tego zdarzenia. Powódka i świadek w swych zeznaniach dokładnie opisali jaki przebieg miało powyższe zdarzenie wywołujące szkodę, a potwierdzeniem ich zeznań, że schody nie były utrzymane w dniu wypadku w należyтым stanie do poruszania się po nich, była dokumentacja fotograficzna tych schodów wykonana bezpośrednio po wypadku z dnia 27 lutego 2013r., a zawarta w aktach niniejszej sprawy oraz w dołączonych aktach szkody strony pozwanej.

Na powyżej wskazanych zdjęciach fotograficznych widoczne były liczne uszkodzenia tych schodów w postaci pęknięć i uszczerbień, nie tylko w miejscu tych schodów w którym zaistniał wypadek.

Nadto, z pisemnego protokołu z okresowej „pięcioletniej” kontroli stanu technicznego budynku z dnia 28 września 2012r. przeprowadzonej przez zarządcę budynku przy ul. (...) w dniu 24 września 2012r. wynikało, że już w czasie tej kontroli stwierdzono, że schody wejściowe zewnętrzne do tego budynku były w złym stanie technicznym, zostały znacznie zniszczone przez warunki atmosferyczne i konieczna była przez to już w dacie kontroli wymiana lub naprawa tych schodów.

Mimo takich zaleceń pokontrolnych z września 2012r., zarządca nieruchomości przy ul (...) w P. wbrew swym obowiązkom nie podjął żadnych czynności naprawczych tych schodów do czasu wypadku jakiemu uległa powódka na tych schodach.

Powyższe okoliczności świadczyły o tym, że schody na których miał miejsce wypadek powódki z dnia 27 lutego 2013r. były w tej dacie w złym stanie technicznym, zagrażającym zdrowiu osób które się po nich poruszały.

Dlatego też, w świetle powyżej wskazanych dowodów w postaci dokumentacji fotograficznej schodów, protokołu pokontrolnego z dnia 28 września 2012r. oraz zeznań świadka, R. B., Sąd w całości uwzględnił twierdzenia i zeznania powódki, że powódka w dniu 27 lutego 2013r. w sposób prawidłowy wchodziła po schodach prowadzących do budynku przy ul. (...), a jedyną przyczyną doznanych przez nią obrażeń w postaci uszkodzenia zębów i urazu stawu kolanowego prawego było utrzymanie schodów w nieprawidłowym stanie technicznym przez zarządcę nieruchomości, przez co stopień tych schodów, w znacznym stopniu zniszczony zapadł się nagle pod powódką, która przez to doznała obrażeń ciała.

Dlatego też, Sąd ustalił w przedmiotowej sprawie, że pomiędzy zaniedbaniami zarządcy nieruchomości w utrzymaniu prawidłowego stanu technicznego schodów, a wypadkiem jakiemu uległa powódka na tych schodach w dniu 27 lutego 2013r. zachodził bezpośredni i adekwatny związek przyczynowy. W związku więc z umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z dnia 11 czerwca 2012r., strona pozwana była zobowiązana do zapłaty na rzecz powódki określonych tą umową świadczeń odszkodowawczych za skutki dla zdrowia powódki powyższego zdarzenia, jako ubezpieczyciel zobowiązanego do zapłaty tych należności zarządcy nieruchomości.

Zgodnie z art.444§1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty.

Zgodnie także z art.445§1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W ocenie Sądu roszczenie powódki w przedmiotowej sprawie o zasądzenie od strony pozwanej stosownego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę będącą wynikiem zdarzenia z dnia 27 lutego 2013r., za które odpowiedzialność odszkodowawczą ponosiła strona pozwana było w pełni uzasadnione.

Jak wynikało bowiem z dokumentów zawartych w aktach szkody strony pozwanej oraz zeznań powódki, strona pozwana odmówiła powódce przyznania i wypłaty należnych świadczeń odszkodowawczych za skutki dla zdrowia powódki zdarzenia z dnia 27 lutego 2013r., co nie było prawidłowe.

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii dr n. med. M. J. wydanej w przedmiotowej sprawie, powódka w wyniku wywrócenia się na będących w złym stanie technicznym schodach dnia 27 lutego 2013r.,

doznała poważnego urazu w postaci skręcenia stawu kolanowego prawego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo-torebkowego, które to obrażenia skutkowały 3%, długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu powódki.

Nadto, powódka w wyniku powyższego wypadku jak wynikało z jej zeznań, zeznań świadka, R. B. oraz dokumentacji lekarskiej leczenia stomatologicznego powódki, doznała także urazu swego uzębienia, a to dwóch zębów, z których jeden został zrekonstruowany przez lekarza stomatologa, a drugiego nie udało się już uratować i przez to przez lekarza stomatologa został powódce w całości usunięty.

Ustalając więc wysokość należnego powódce od strony pozwanej zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, w związku z powyżej wskazanym wypadkiem oraz powyżej wskazanymi w wyniku tego wypadku obrażeniami ciała, Sąd wziął pod uwagę rozmiar krzywd i cierpienia doznanych przez powódkę. Powódka bowiem bardzo cierpiała fizycznie i psychicznie po wypadku, jak wynikało z zeznań powódki, z zeznań świadka, R. B. oraz opinii biegłego lekarza sądowego wydanej w przedmiotowej sprawie. Dolegliwości bólowe powódki dotyczyły przede wszystkim urazu stawu kolanowego prawego, gdyż powódka przez okres jednego roku czasu nie mogła się normalnie poruszać, korzystała ze stabilizatora usztywniającego staw kolanowy oraz kul ortopedycznych. Chodzenie sprawiało powódce ból i cierpienie fizyczne, a powódka ze względu na ból kolana musiała przez bardzo długi okres czasu zażywać silne leki przeciwbólowe. Oprócz tych dolegliwości bólowych, cierpienia psychiczne powódki związane z urazem stawu kolanowego prawego przejawiały się także w tym, że powódka nie mogła wykonywać samodzielnie wszystkich czynności życia codziennego bez pomocy członków swej najbliższej rodziny, którzy pomagali jej w tych czynnościach, nadto musiała zrezygnować z wcześniej wykonywanych czynności takich jak jazda na rowerze czy wspólna gra w piłkę z dziećmi i zbieranie z nimi jagód w lesie. Powódka bowiem po wypadku, nie mogąc się normalnie poruszać, musiała zrezygnować z tych czynności. Powódka także z uwagi na konieczność odciążenia uszkodzonego stawu kolanowego nie mogła dźwigać żadnych ciężkich przedmiotów, co utrudniało jej nie tylko normalne funkcjonowanie w życiu codziennym, ale także wykonywanie niezbędnych czynności w miejscu jej pracy. Nadto, jak wynikało z zeznań powódki, odczuwa ona nadal dolegliwości bólowe uszkodzonego kolana, zwłaszcza przy wykonywaniu cięższych prac oraz przy zmianach pogodowych, mimo zakończonego leczenia.

Sąd wziął także pod uwagę fakt, że powódka w wyniku zdarzenia z dnia 27 lutego 2013r. doznała urazu swego uzębienia, co także wiązało się z dolegliwościami bólowymi, zwłaszcza podczas leczenia stomatologicznego tych zębów, z których jeden został zrekonstruowany, a drugi został powódce usunięty.

Dlatego też, biorąc pod uwagę rozmiar krzywdy powódki związanej z urazem stawu kolanowego prawego i urazami uzębienia w wyniku zdarzenia z dnia 27 lutego 2013r. Sąd ustalił, że odpowiednią kwotą zadośćuczynienia pieniężnego za tą krzywdę była kwota 8.000 zł należna od strony pozwanej na rzecz powódki.

Sąd uznał przy tym, że ustalenie zadośćuczynienia pieniężnego należnego od strony pozwanej na rzecz powódki w wyższej wysokości nie byłoby prawidłowe. Należało mieć bowiem na względzie, że leczenie stomatologiczne powódki zostało zakończone. Powódka obecnie nie odczuwa już żadnych dolegliwości bólowych ze strony uszkodzonego w wyniku wypadku z dnia 27 lutego 2013r. uzębienia. Nadto, zostało już także zakończone leczenie ortopedyczne powódki związane z uszkodzeniem w wyniku wypadku z dnia 27 lutego 2013r. stawu kolanowego prawego. Powódka w wyniku wypadku, jak wynikało z opinii biegłego lekarza sądowego wydanej w przedmiotowej sprawie, nie doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z urazem kolana, a jedynie uszczerbku długotrwałego. Powódka także w znacznym zakresie powróciła już do aktywności życiowej z przed wypadku, obecnie pracuje, funkcjonuje normalnie w swym życiu rodzinnym, a obecne dolegliwości bólowe u powódki związane z urazem kolana są o znacznie mniejszym natężeniu niż przed wypadkiem.

Dlatego też, w ocenie Sądu dalsze roszczenia powódki o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę w związku z obrażeniami ciała doznanymi w wyniku wypadku z dnia 27 lutego 2013r. w wyższej wysokości, ponad kwotę 8.000 zł, nie były zasadne i nie zasługiwały na uwzględnienie. Powódka także stosownymi dokumentami w postaci dokumentacji leczenia stomatologicznego oraz faktury VAT nr (...) z dnia 15 marca 2013r., wykazała w niniejszym postępowaniu, że poniosła koszty leczenia swego uszkodzonego w wyniku

wypadku z dnia 27 lutego 2013r. uzębienia, które to koszty leczenia zgodnie z powyższą fakturą wyniosły kwotę 60 zł. Dlatego też, zgodnie z żądaniem pozwu, strona pozwana była także zobowiązana do zapłaty na rzecz powódki tej kwoty pieniężnej, tytułem zwrotu poniesionych zasadnie przez powódkę kosztów leczenia uszkodzonego uzębienia.

Mając powyższe okoliczności na względzie Sąd orzekł co do należności głównej dochodzonej pozwem jak w punkcie I sentencji niniejszego wyroku.

O należnych odsetkach ustawowych jak w punkcie I sentencji wyroku Sąd orzekł zgodnie z art.481§1 i §2 kc w zw. z art.817§1 kc, ustalając wymagalność tych odsetek od dnia następnego po upływie trzydziestodniowego, ustawowego terminu do zapłaty należności głównych, w tym upływu tego terminu od dnia zgłoszenia szkody w zakresie zadośćuczynienia pieniężnego oraz od upływu tego terminu w zakresie należności odszkodowawczej związanej z poniesionymi przez powódkę kosztami leczenia.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił jako niezasadne, jak w punkcie II sentencji niniejszego wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu jak w punkcie III sentencji wyroku Sąd wydał zgodnie z art.100 kpc, stosunkowo rozdzielając te koszty między stronami, obciążając tymi kosztami powódkę w 46,48 %, a stronę pozwaną w 53,52 %, według udziałów w jakich strony uległy co do swych żądań. Koszty procesu poniesione przez strony w niniejszym postępowaniu wyniosły łącznie kwotę 5.034 zł. Na te koszty składała się kwota łączna 2.617 zł poniesiona przez powódkę, na którą składały się: opłata sądowa od pozwu kwocie 200 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powódki w kwocie 2.400 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Na te koszty składała się także kwota łączna 2.417 zł poniesiona przez stronę pozwaną na którą składały się: wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej w kwocie 2.400 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Dlatego też, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 277,20 zł tytułem poniesionych kosztów procesu, jako różnicę między kosztami faktycznie poniesionymi, a należnymi od powódki w przedmiotowej sprawie (kwota 2.617 zł – kwota 2.339,80 zł stanowiąca 46,48% z całości poniesionych przez strony kosztów procesu w kwocie 5.034 zł).

O nieuiszczonych kosztach sądowych jak w punkcie IV sentencji niniejszego wyroku Sąd orzekł na podstawie art.113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2014r. poz.1025 z późn.zm.) w zw. z art.100 kpc, na które to koszty składała się łączna kwota 746,53 zł, w tym 53,52% z kwoty 841,80 zł kosztów opinii biegłego lekarza sądowego oraz także ten sam procent z kwoty 553 zł brakującej opłaty sądowej od pozwu, w części w której powódka była zwolniona przez Sąd od ponoszenia tej opłaty.

O pozostałych nieuiszczonych kosztach sądowych jak w punkcie V sentencji niniejszego wyroku Sąd orzekł na podstawie art.113 ust.2 pkt 1 wyżej wymienionej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art.100 kpc. Na powyższe nieuiszczone koszty sądowe obciążające powódkę składała się łącznie kwota 648,27 zł, w tym 46,48 % z kwoty 841,80 zł kosztów opinii biegłego lekarza sądowego oraz także ten sam procent z kwoty 553 zł brakującej opłaty sądowej od pozwu, w części w której powódka była zwolniona przez Sąd od ponoszenia tej opłaty w toku niniejszego postępowania.